

საქმე # 100100118002447940

№1/ზ-434-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

27 სექტემბერი, 2018 წ.

ქ. ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის

მოსამართლე - თეიმურაზ სვანიძე
სხდომის მდივანი მარინა მაკარიძე

პროკურორის - ი--- გ-----ის

მსჯავრდებულ - მ--- ლ-----ის მონაწილეობით

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე მ--- ა-----ს ძე ლ-----ის მიმართ, დაბადებული: 0-----წ. პირადი №3-----, დაოჯახებული, უმაღლესი განათლების მქონე, ნასამართლობის არ მქონე, მცხოვრები: საჩხერე, ვ----- №4-ში.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ნ ა წ ი ლ ი:

ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, მ--- ლ-----ემ ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ესე იგი, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცხყოფა, რამაც ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120 მუხლით გათვალისწინებული შედეგი და არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ასევე ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობისა და ჯანმრთელობის დაზიანების მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, რაც გამოიხატა შემდეგში:

საჩხერე, ვ----- N4-ში მცხოვრები მ--- ლ-----ე 2018 წლის 24 აპრილამდე, საცხოვრებელ სახლში, ალკოჰოლური სიმთვრალის მდგომარეობაში ყოფნისას, სრულიად უმიზეზოდ, რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს - თ--- მ-----ეს არასრულწლოვანი

შვილიშვილების თანდასწრებით სისტემატურად აყენებდა შეურაცხყოფას, რამაც თ----- მ-----ის ტანჯვა გამოიწვია;

2018 წლის 24 აპრილს, დაახლოებით 00:00 საათზე საჩხერე, ვ-----
----- N4-ში მცხოვრები, ალკოჰოლური სიმთვრალის მდგომარეობაში მყოფი მ---- ლ-----ე, რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს - თ----- მ-----ეს სიტყვიერი შეურაცხყოფის მიყენებისას ემუქრებოდა ჯანმრთელობის დაზიანებით და სიცოცხლის მოსპობით, რა დროსაც თ----- მ-----ეს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში;

პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

საჩხერის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 05 ივნისის განაჩენით მ---- ლ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით მ---- ლ-----ეს სასჯელად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით სასჯელად მ---- ლ-----ეს განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით.

სსკ-ის 59-ე მუხლის თანახმად მ---- ლ-----ეს საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად 06 (ექვსი) თვე თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა რეალურად მოსახდელად, შესაბამის პენიტენციურ დაწესებულებაში, ხოლო დარჩენილი სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით სსკ-ს 63-64 მუხლების თანახმად ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 01 (ერთი) წელი და 06 (ექვსი) თვე.

მსჯავრდებულ მ---- ლ-----ეს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 24 აპრილიდან.

სააპელაციო საჩივრის არსი:

ზემოაღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გასაჩივრებულ იქნა საჩხერის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ი---- გ-----ის მიერ,

რომელიც წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანას და მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნას.

ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარზე დაცვის მხარეს შესაგებელი არ წარმოუდგენია.

სააპელაციო პალატამ მოუსმინა პროცესის მონაწილეებს:

– აპელანტს, პროკურორ ი--- გ-----ს რომელმაც მხარი დაუჭირა ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარს და მისი დაკმაყოფილება მოითხოვა.

– მოწინააღმდეგე მხარეს, მსჯავრდებულ მ--- ლ-----ეს, რომელიც არ დაეთანხმა სააპელაციო საჩივარს და გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება მოითხოვა.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ გაანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნას, მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ მ--- ლ-----ის მიმართ მსჯავრად შერაცხული ქმედებების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 111-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია საქმეში არსებულ და საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის თანახმად, საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოკვლევის გარეშე მიღებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ, დაზარალებულ თ----- მ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, მოწმეების ბ-----
----- ლ-----ის, ნ-----
-----, თ----- გ-----ს და თ----- ლ-----ის
გამოკითხვის ოქმებით, შემაკავებელი ორდერებით, გადაწყვეტილებებით
შემაკავებელი ორდერის დამტკიცების შესახებ, ქიმიურ - ტოქსიკოლოგიური
ექსპერტიზის დასკვნით, ნიმუში აღების ოქმით; დაკავები ოქმით და საქმეში
არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

ამდენად, მსჯავრდებულ მ--- ლ-----ის ქმედებას გასაჩივრებული

განაჩენით მიცემული აქვს სწორი სამართლებრივი შეფასება საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, განაჩენის კანონიერება და დასაბუთებულობა არც სააპელაციო საჩივრითაა სადავოდ გამხდარი, აპელანტი (ბრალდების მხარე) ითხოვს დანიშნული სასჯელის გამკაცრებას.

მსჯავრდებულ მ---- ლ-----ის მიმართ დანიშნულ სასჯელთან დაკავშირებით სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულის მიმართ სასჯელის განსაზღვრისას სრულყოფილად გაითვალისწინა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების მოთხოვნები, კერძოდ, მსჯავრდებულის პიროვნება, მისი წარსული ცხოვრება, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები და ისე დაუნიშნა მას სასჯელი, რაც სამართლიანია და სრულად შეესაბამება სისხლის სამართლის კანონით გათვალისწინებულ სასჯელის მიზნებს.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანისა და ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველი არ არსებობს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლით, 298-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

საჩხერის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ი---- გ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

საჩხერის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 05 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად:

მ---- ლ-----ე ცნობილი იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე

ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით მ---- ლ-----ეს სასჯელად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით მ---- ლ-----ეს სასჯელად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით.

სსკ-ის 59-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად (დანაშაულთა ერთობლიობით სასჯელთა შთანთქმის პრინციპი) მ---- ლ-----ეს საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად 06 (ექვსი) თვე თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს რეალურად, შესაბამის პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო დარჩენილი სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით სსკ-ს 63-64 მუხლების თანახმად ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად განესაზღვროს 01 (ერთი) წელი და 06 (ექვსი) თვე.

მსჯავრდებულ მ---- ლ-----ეს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 24 აპრილიდან.

მსჯავრდებულ მ---- ლ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმებულია.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ.№32), გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

თეიმურაზ სვანიძე